



บทอ่านที่ 1

1 ยน 4:11-18

ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าพระเจ้าทรงรักเราเช่นนี้ เราก็ควรจะรักกันด้วย ไม่มีผู้ใดเคยเห็นพระเจ้า แต่ถ้าเรารักกัน พระเจ้าย่อมทรงดำรงอยู่ในเรา และความรักของพระองค์ในเราก็จะสมบูรณ์ เรารู้ว่าเราดำรงอยู่ในพระองค์ และพระองค์ทรงดำรงอยู่ในเรา เพราะพระองค์ประทานพระพรของพระจิตเจ้าให้เรานั่นเอง เราเห็นและเราเป็นพยานได้ว่า พระบิดาทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นพระผู้ไถ่โลก

ผู้ใดยอมรับว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าย่อมทรงดำรงอยู่ในเขา และเขาย่อมอยู่ในพระเจ้า เรารู้และเชื่อในความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา พระเจ้าทรงเป็นความรัก ผู้ใดดำรงอยู่ในความรัก ย่อมดำรงอยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าย่อมทรงดำรงอยู่ในเขา ความรักสมบูรณ์อยู่ในเรา เพื่อให้เรามีความมั่นใจในวันพิพากษา เพราะพระองค์ทรงเป็นอย่างไร เราในโลกนี้ย่อมเป็นอย่างนั้นด้วย ไม่มีความกลัวในความรัก ความรักที่สมบูรณ์ย่อมขจัดความกลัว เพราะความกลัว คือความคาดหมายว่าจะถูกลงโทษ ความรักของผู้มีความกลัวจึงยังไม่สมบูรณ์

พระวรสาร

มก 6:45-52

ทันทีหลังจากนั้น พระเยซูเจ้าทรงสั่งให้บรรดาศิษย์ลงเรือข้ามฟากล่องหน้าไปที่เมืองเบธไซดา ขณะที่พระองค์ทรงให้ประชาชนกลับ เมื่อทรงอำลาจากเขาแล้ว พระองค์ก็เสด็จขึ้นไปบนภูเขาเพื่อทรงอธิษฐานภาวนา ครั้นถึงเวลาค่ำเรืออยู่กลางทะเลสาบ พระองค์ทรงอยู่บนฝั่งตามลำพัง ทรงเห็นว่าบรรดาศิษย์ต้องกรรเชียงเรืออย่างเหน็ดเหนื่อยเพราะเรือทวนลม ครั้นถึงเวลาประมาณยามที่สี่ พระองค์ทรงพระดำเนินบนทะเลไปหาบรรดาศิษย์ ทรงตั้งพระทัยจะผ่านเขาไป บรรดาศิษย์เห็นพระองค์ทรงพระดำเนินอยู่บนทะเล ก็คิดว่า เป็นผี จึงลงเสียงร้องอื้ออึง เพราะทุกคนได้แลเห็นพระองค์ จึงตกใจกลัว แต่ทันใดนั้น พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ทำใจให้ดี เราเอง อย่างกลัวเลย”

แล้วพระองค์เสด็จไปหาเขาในเรือ และลมก็หยุด บรรดาศิษย์รู้สึกประหลาดใจอย่างยิ่ง เพราะยังไม่เข้าใจเรื่องขนมปัง ใจของเขายังแข็งกระด้างอยู่



ข้อคิด

ลมในพระวรสารวันนี้ เป็นมากกว่าลมพายุ ปีตาจารย์สมัยแรกอธิบายว่า ลมเป็นสัญลักษณ์หมายถึงสภาพชีวิตของพระศาสนจักรสมัยแรก และของเราแต่ละคนด้วย พระเยซูเจ้าทรงอยู่กับเราในพายุ ตอนท้ายของเรื่องสรุปแปลกๆ ว่า บรรดาศิษย์ยังไม่เข้าใจเรื่องขนมปัง หมายถึงพวกเขายังไม่เข้าใจการเผยแสดงอำนาจของพระเจ้า การประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าหลังกลับคืนพระชนม์ การประทับในศีลมหาสนิท แม้ไม่สามารถเห็นได้ แต่มีผลอาศัยความรักและการริเริ่มของเราในการช่วยเหลือผู้อื่น

วันพุธที่ 8 มกราคม 2014

โดย คุณพ่อมรริจ พรหมภักดี

อ่าน 1 ยน 4:11-18

มก 6:45-52

ความรัก ที่พระเยซูเจ้า มีต่อพระบิดาเจ้า
เมื่อจบภารกิจ พระองค์ทรงอธิษฐานภาวนา เพื่อ โมทนาพระคุณ

ความรัก ที่พระเยซูเจ้ามีต่อบรรดาศิษย์
เมื่อพวกเขาพบกับสถานการณ์ที่เลวร้าย หวาดกลัว
พระองค์ทรงเข้าไปหา หยิบยื่นความช่วยเหลือ และเมื่อพระองค์ตรัสว่า
“ทำใจให้ดี เราเอง อย่างกลัว”...
สถานการณ์ต่างๆ กลับกลายเป็นความสงบ

นักบุญยอห์น สอนว่า
ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้า แต่ถ้าเรารักกัน พระเจ้าย่อมดำรงอยู่ในเรา
และความรักของพระองค์ในเราจะสมบูรณ์

หมายเหตุ...

พระเจ้าเป็นฝ่ายเริ่มรัก เราก่อน ด้วยความรักที่สิ้นเหลือ
ความรัก ที่พระเจ้าทรงรักเรา จะสมบูรณ์ เมื่อเราได้รักเพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้าง
เหมือนกับที่พระเจ้าทรงรักเรา